

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 73)

De canons van Laodicea

11 Juni 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://www.cornerfringe.com/media/vmcfgvw/part-73-the-canons-of-laodicea>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getransliterende, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

Welkom allemaal bij aflevering 73 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

We gaan vandaag verder met het bekijken van meer geschiedenis. Ik ga u meenemen naar de derde en zelfs de vierde eeuw, specifiek wat betreft ons onderwerp. Althans voor nu, namelijk de shabbat.

Nu, het eerste dat ik aan de orde wil stellen is een man die bekend staat als Victorinus van Pettau. Victorinus wordt beschouwd als een diepgaande theoloog, en productieve schrijver. Hij is bekend om twee specifieke werken. Het eerste: Over de Apocalyps en het tweede: Over de Schepping van de Wereld.

Dat laatste gaan we uitlichten en bekijken wat hij te zeggen heeft, specifiek met betrekking tot de shabbat. Natuurlijk, als we gaan praten over schepping van de wereld, wat heeft God dan in de schepping ingebouwd? De shabbat. Dit gaat zeker ter sprake komen. Ik wil u laten zien wat hij zegt –

Victorinus of Pettau – Over de Schepping van de Wereld – *Deze zesde dag wordt parasceve genoemd, dat wil zeggen, de voorbereiding van het koninkrijk.* Ik wil hier even stoppen.

Helaas gaat Victorinus na deze verklaring volledig ontsporen. Maar wat hij hier zegt is zeker de moeite waard om op te merken, omdat deze parasceve – als u hier niet mee bekend bent – het is de voorbereidingsdag. Dit is de vrijdag. Traditioneel, zelfs in het Nieuwe Testament, is dit te zien. Op vrijdag bereid men zich voor op de aankomende shabbat. U kookt het eten dat u moet koken zodat u niet op de shabbat hoeft te koken, u maakt schoon, u doet al het schoonmaakwerk, al het nodige werk dat in en om het huis gedaan moet worden. Dat doet u op vrijdag, zodat wanneer u de shabbat ingaat, u ophoudt met werken zoals God dat deed met Zijn werken.

Het is dus een bijzonder belangrijke tijd in de week. Maar de taal die Victorinus hier gebruikt; hij zegt dat deze voorbereiding die u doet voor het Koninkrijk is. Ik moet u zeggen, er zit een diepe spirituele betekenis in de shabbat en in de voorbereidingsdag. Want de dag van voorbereiding is een voorbereiding op het Koninkrijk, omdat de shabbat eigenlijk een beeld is van het Koninkrijk van God, het Koninkrijk van de Hemel.

Er komt een millennial shabbatsrust waarbij de aarde 6.000 jaar heeft en het 7.000ste jaar een rust van God zal zijn. Zelfs de Brief van Barnabas spreekt over de realiteit van het patroon bij de schepping als u de 1.000 jaar toepast; en één dag is als 1.000 jaar en 1.000 jaar als één dag. Met andere woorden, het is algemeen bekend dat God bij de schepping de hele geschiedenis van de wereld heeft uitgestippeld.

Ze spreken over 7 dagen. Welnu, er komen 7 dagen die de mensheid gaat ervaren als u door 6.000 jaar gaat, en dan zal het 7.000ste jaar het koninkrijk van Jezus zijn. Dat wordt een tijd van rust waarin God alle tranen uit de ogen wegveegt en er geen verdriet meer is en geen pijn meer. Dat is de ware shabbat. Dat is de echte rust. Deze tijd hier op aarde bereidt ons dus werkelijk voor op het Koninkrijk van God op een heel echte manier, op een profetisch niveau. We ervaren elke voorbereidingsdag; elke vrijdag worden we eraan herinnerd dat onze tijd hier bedoeld is om ons voor te bereiden op het Koninkrijk van de Hemel als we de sabbat ingaan. En we doen dit praktisch door de naleving van de dag zelf.

Dus, wat hij hier aan het begin zegt, de 6e dag wordt de parasceve genoemd. Dat wil zeggen, de voorbereiding van het Koninkrijk. Het is diepgaand. Maar nu ontspoort hij, en zegt –

Victorinus van Pettau – Over de Schepping van de Wereld – En laat de parasceve een strenge vasten worden, opdat het niet lijkt alsof we een shabbat met de Joden houden, wat Christus Zelf, de HEER van de shabbat, door de profeten zegt dat „Zijn ziel haat;” welke shabbat Hij en Zijn lichaam afgeschaft hebben, . . . (nadruk toegevoegd).

Nu vraag ik u, klinkt dit ergens bekend? Nou, dat zou moeten, want dit is precies het verhaal dat we lezen in de Brief van Barnabas, gebaseerd op dezelfde passage met dezelfde interpretatie. Dat God Zijn shabbat haat en dat Jezus het afgeschaft zou hebben. Jezus heeft het afgeschaft. Geen van beide is waar. Dit laat u zien hoe invloedrijk dat verhaal in Barnabas was op de Christelijke kerk. Want men schat dat Barnabas op zijn vroegst in de late eerste eeuw is geschreven, waarschijnlijker rond het begin van de tweede eeuw. Dat is wanneer het naar schatting geschreven is, en hier zijn we dan in de late derde eeuw met de geschriften van Victorinus. Al die tijd is voorbijgegaan, en hetzelfde verhaal wordt steeds weer herhaald. Ik bedoel, Victorinus is een echo-kamer voor de Brief van Barnabas en opnieuw laat dit zien hoe belangrijk dit idee werd in het Christelijk denken.

Weet u, het is de tijd waarin dit gaat kristalliseren, want als we het vierde eeuw ingaan, komt er iemand aan de macht in Rome en verandert het het landschap van de Christelijke wereld. Die man is Constantijn. Vóór dat Constantijn aan de macht kwam, werden Christenen op de

brandstapel verbrand, in het Colosseum gegooid en slechter behandeld dan honden. Ze werden gehaat. Ze hadden geen rechten onder de Romeinse macht. Ze werden wreed vervolgd, en dat is geen geheim. Iedereen erkent deze realiteit. Zelfs seculiere wetenschappers erkennen dit.

Met de opkomst van Constantijn denken we aan bepalende momenten zoals het Concilie van Nicaea in 325 na Christus, waar we het nog over zullen hebben, maar niet vandaag. Dat komt later wel. Het landschap veranderde en het Christendom werd een beschermde religie. Voor het eerst ooit onder de Romeinse wet hadden Christenen de vrijheid en bescherming om hun Christelijk geloof te uiten. Dit was een heel andere wereld. Uiteindelijk, met de opkomst van Theodosius, die keizer van Rome zou worden – de laatste keizer die Rome verenigde – werd het Christendom onder zijn macht de officiële staatsgodsdienst.

Dus, wat de apostelen meemaakten door te worden gedood onder Romeinse macht, was een heel, heel andere ervaring dan, wat Christenen grotendeels later zouden meemaken onder dit nieuwe Rome. Tot het punt waarop het Christendom zelfs de officiële staatsgodsdienst werd.

Dat gezegd hebbende, wil ik u meenemen naar 363-364 AD toen een speciaal concilie samen kwam. Ik wil u een aantal canons laten zien die naar voren komen. Helaas niet alle canons – er wordt geschat dat er ongeveer 60 kanonnen in deze Raad zijn geproduceerd – waren kosher, zoals ze zeggen. Sommige dingen zijn bijbels gezien heel ongepast. Ik wil u deze laten zien omdat, nogmaals, waar we vandaag de dag zijn een product is van ons verleden. Dus, het eerste canon is canon 37 en ik ga beide canons samen neerleggen, 37 en 38. Canon 37 zegt –

Concilie van Laodicea, canon 37-38 (363-364 AD) – Het is niet toegestaan om gedeeltes te ontvangen die worden gestuurd vanaf de feesten van de joden of ketters, en ook niet om samen met hen te feesten. Verder in canon 38, **Het is niet toegestaan om ongezuurd brood te ontvangen van Joden, noch om deel te nemen aan hun goddeloosheid** (nadruk toegevoegd).

Welnu, ik wil dat u iets herkent. Er is iets monumentaals gebeurd in het Christendom. Is het niet interessant dat toen Jezus kwam en Zijn Joodse apostelen opdracht gaf om het evangelie naar de heidenen te verspreiden, Paulus ons vertelt dat de middelste scheidingsmuur door de kracht van Jezus, door het bloed van Jezus, was afgebroken? Jood en de heiden zouden nu samenkomen en echad (אחד) , één zijn; zo één dat het de eenheid van de Vader en de Zoon zou nabootsen. Nu kijken we naar deze zogenoemde Christelijke concilies die eigenlijk het pad plaveiden om de eenwording van de Jood en de heiden te verbieden.

Nogmaals, we spreken hier niet over orthodoxe Joden, maar over Messiaans Joodse Christenen. Dat is waar we het hier over hebben. De niet-Joodse Christenen mogen niet langer één zijn met de Joodse Christenen. Dit is absoluut satanisch. Dit is demonisch tot het punt dat ze in deze canon zelfs zeggen dat een niet-Joodse Christen die tot het geloof is gekomen, niet eens ongerezen brood mag ontvangen tijdens het Pesachfeest. We gaan hier de komende weken dieper op in, maar niet-Joodse Christenen hielden het Pesach. We weten dit als een historisch feit, maar nu zegt deze canon dat men niet langer samen met de Joden mag feesten. Men mag het Pascha niet langer vieren. Men mag geen ongezuurd brood ontvangen tijdens de tijd van

Pascha. Men mag dit niet doen. Op basis van welke schriftuurlijke autoriteit? Waar staat dat in de schrift? Ik zie dat niet; ik zie alles behalve dat.

Het is in feite ironisch, en nogmaals, we zullen hier later veel dieper op ingaan, maar de apostel Paulus gaf de heiden-Christenen in Korinthe de opdracht om het Pesach te vieren. Ik kan het niet helpen, maar ik hoor de woorden van de apostelen in mijn oren klinken: of het nu juist is in de ogen van God om meer naar u te luisteren dan naar God, oordeelt u. Hier zijn we nu aangekomen. Kijk nu naar de volgende Canon. Dit is Canon 29. Het zegt –

Concilie van Laodicea, canon 29 (363-364 AD) – Christenen moeten niet Joods worden door te rusten op de shabbat, maar moeten op die dag werken, We stoppen hier direct. Die woorden, of het nu goed is in de ogen van God, om meer naar u te luisteren dan naar God, dat moet u zelf beoordelen. God heeft ons geboden om op de shabbat te rusten, maar nu komt de mens het toneel op en zegt nee, nee, u mag niet net als de Jood op de shabbat te rusten. Nee, u doet alsof u Joods bent. U moet de dag van de Heer eren. Kijk hoe het verder gaat – **eerder de Dag des Heren eren** – nogmaals, dit is een onderwerp waar we later dieper op in zullen gaan – **en als ze dat kunnen, dan zullen rusten als Christenen. Maar als er iemand wordt gevonden die Joodse gebruiken aanhangt, laat die gene vervloekt zijn door Christus** (nadruk toegevoegd).

Dit is echt ongelooflijk. Wat ze zeggen, wat deze Raad in hun vermeende wijsheid heeft bepaald, is dat als u daadwerkelijk naar God luistert en de geboden van God houdt – waar zij een negatieve lading aan geven met het woord Judaïseren, alsof u als Joden leeft – u het verdient om van Christus afgesneden te worden omdat u gehoorzaamde aan Hem. Ik bedoel, u wilt het hebben over verbijsterende logica. Dit verwart echt uw geest. Nou, we zijn nog niet klaar met dit canon. Er is iets aan dit waar ik veel dieper op in wil gaan en waar we perspectief voor nodig hebben.

Haak dus niet af en blijf op de hoogte. Neem deel aan de volgende aflevering. De HEERE zegene en behoede u.